

دیدگاه

«ایران» گرایش افراطی نوجوانان به فعالان مجازی را

بررسی می کند

درباره یک گردهمایی ساده

چند روز قبل یک فعال مجازی (یوتیوبر) محبوب نوجوانان قصد برگزاری گردهمایی (یونتی) در میان طرفدارانش را داشت؛ از روزهای گذشته برای این مراسم بلیت فروخته بود و تبلیغاتی انجام شده بود. روز برگزاری مانند یک انفجار بزرگ بود. هزاران نوجوان از پشت کوشی هایشان بیرون آمده بودند تا در یک دنیای واقعی، معنای واقعی دور هم بودن را تجربه کنند. شاید خیلی‌ها فکر می‌کردند این فقط یک گردهمایی ساده است، اما وقتی فضا با حضور پرشور نوجوان‌هایی پر شد که با یک هدف و یک اشتیاق مشترک زیر یک سقف جمع شده بودند، انگار گردهمایی یک فعال مجازی فراتر از تصورات، به باتوقی برای یک نسل تبدیل شد. اینکه چه چیزی باعث شد صدها نوجوان، آخر هفته خود را برای این فرد کنار بگذارند جوابش در عکس‌ها و فیلم‌ها نیست، جواب در همان تانیه‌هایی است که این نسل دور هم جمع شده بودند.

جست‌و‌جوی هویت در آینه دیجیتال

نوجوانی به عنوان یک مرحله ویژه از زندگی، دوره‌ای است که در آن، فرد از دوران کودکی به بزرگسالی انتقال پیدا می‌کند و در این فرآیند با تغییرات مختلفی در زمینه‌های جسمی، روانی و اجتماعی روبه‌رو می‌شود. یکی از ویژگی‌های برجسته این دوره، جست‌وجو و کشف هویت فردی است که به عنوان یکی از عوامل اصلی تحول در نوجوانان شناخته می‌شود. فاطمه علایی، روانشناس با بیان این مطلب در تحلیل چرایی علاقه‌مندی نوجوانان به اینفلوئنسرها و یوتیوبرها به «ایران» می‌گوید: «دوران نوجوانی مرحله «بحران هویت» است. در این سن، نوجوان به دنبال پاسخ به این پرسش است که «من کی هستم؟» و «جایگاه من کجاست؟» خواسته‌های نوجوانان نسبت به دوران کودکی دگرگون می‌شود و آنان در تلاشند تا تصویر-و‌ارزیابی از خود داشته باشند. این روند به طور طبیعی آنها را به سمت پذیرش الگوهای اجتماعی و جمعی سوق می‌دهد که به نوبه خود باعث تغییرات اساسی در شخصیت و رفتار آنها می‌شود.»

این روانشناس با اشاره به مدل‌سازی و همانندسازی در میان نوجوانان توضیح می‌دهد: «نوجوانان برای شکل‌دهی به شخصیت خود به «الگو» نیاز دارند. برخلاف دهه‌های گذشته که الگوها محدود به والدین یا معلمان بود، فعالان مجازی «هویت‌های خودساخته‌ای» را ارائه می‌دهند که دست‌یافتنی‌تر به نظر می‌رسند.» علایی معتقد است توهم صمیمیت، یکی از قوی‌ترین محرک‌های روان‌شناختی، «روابط فرااجتماعی» است. او می‌گوید: «نوجوان احساس می‌کند با یوتیوبر که هر روز در اتاقش با او صحبت می‌کند، دوست است. این احساس دوستی یک‌طرفه، نیاز نوجوان به تعلق و شنیده شدن را در محیطی بدون قضاوت (برخلاف محیط خانه یا مدرسه) ارضا می‌کند.»

این روانشناس با اشاره به اینکه افراد در سنین نوجوانی نیازمند تأیید فوری هستند و این کار باعث ترشح (دوپامین) در آنها می‌شود، می‌گوید: «فضای شبکه‌های اجتماعی بر پایه پاداش‌های فوری (لایک، کامنت، ویو) بنا شده است. اینفلوئنسرها با رفتارهای نمایشی خود، مدام در حال دریافت این پاداش‌ها هستند و نوجوان با دنبال کردن آنها، ناخودآگاه در این چرخه پاداش‌دهی مشارکت می‌کند.» علایی با بیان اینکه فشار همسالان و نیاز به هم‌رنگ شدن با گروه‌های همسال نیز در این گرایش نقش دارد، می‌گوید: «نوجوانان از طریق مشاهده و تقلید رفتار همسالان خود، این گرایش را یاد می‌گیرند. شبکه‌های اجتماعی با نمایش فعالیت‌های حرفه‌ای و خودتبلیغی سلبریتی‌ها، نقش مهمی در تقویت ارزش‌گذاری شهرت و جذابیت در بین نوجوانان دارند. روابط یکطرفه با سلبریتی‌ها در شبکه‌های اجتماعی می‌تواند بر شکل‌گیری هویت و احساس خودارزشمندی نوجوانان تأثیر بگذارد.»

اقتصاد توجه نوجوانان را هدف می‌گیرد

از نگاه جامعه‌شناختی، نوجوانان در بستری قرار گرفته‌اند که نهادهای سنتی (خانواده و مدرسه) قدرت تأثیرگذاری سابق خود را تا حدودی از دست داده‌اند. مونا یوسفی، جامعه‌شناس با بیان این مطلب به «ایران» می‌گوید: «نوجوان امروز در جهانی زندگی می‌کند که مرزهای جغرافیایی و فرهنگی در حال فرو ریختن است. وقتی والدین با سیستم آموزشی نمی‌توانند پاسخگوی نیازهای اطلاعاتی یا عاطفی نوجوان در جهان دیجیتال باشند، او به سمت مرجعیت‌های «دیجیتال بومی» (کسانی که در همان فضا رشد کرده‌اند) می‌رود.» این جامعه‌شناس با اشاره به «اقتصاد توجه» در توضیح آن می‌گوید: «یوتیوبرها و اینفلوئنسرها محصول عصر «اقتصاد توجه» هستند. آنها با شناخت دقیق ذائقه مخاطب (الگوریتم‌ها)، محتوایی تولید می‌کنند که بیشترین تحریک حسی را دارد. در جامعه‌ای که زمان برای نوجوان به کالایی گرانبها تبدیل شده، محتوای سریع، جذاب و سرگرم‌کننده یوتیوبرها، رقیبی قدرتمند برای کتاب، مطالعه یا حتی گفت‌وگوهای خانوادگی است.» یوسفی با بیان اینکه بیشتر این فعالان مجازی از تکنیک رویاپردازی و زندگی طبقه اجتماعی خاص بهره می‌برند، می‌گوید: «بسیاری از اینفلوئنسرها سبک زندگی «موفق»، «لوکس» یا «متفاوت» را به نمایش می‌گذارند. برای نوجوانی که در جامعه‌ای با نابرابری‌های اقتصادی رشد می‌کند، دنبال کردن این افراد نوعی «امید واهی» یا «رویاپردازی» و راهی برای فرار از واقعیت‌های سخت روزمره و ورود به دنیای ایده‌آل‌هاست.»

این پدیده خطرناک است یا فرصت‌ساز؟

کالایی شدن ارزش‌های اخلاقی هشداری است که علایی آن را مطرح می‌کند و آن را خطری برای نوجوانان می‌داند. او می‌گوید: «وقتی اینفلوئنسرها بر اساس جذابیت و تعداد بازدید قضاوت می‌شوند، نوجوان به این باور می‌رسد که ارزش فردی‌اش وابسته به دیده شدن است. این موضوع می‌تواند منجر به اضطراب‌های شدید، افسردگی و نااهنجاری‌های شخصیتی شود.» با این اوصاف جامعه‌شناسان معتقدند می‌توان از این رویدادها به عنوان فرصتی برای یادگیری در بستری مدرن استفاده کرد، یوسفی می‌گوید: «اگر این بستر به‌درستی مدیریت شود، فعالان مجازی می‌توانند به آموزش‌دهندگان نوینی تبدیل شوند که مهارت‌های جدید مانند تدوین، تولید محتوا و سواد رسانه‌ای را به نوجوانان منتقل می‌کنند.» او می‌گوید: «گرایش نوجوانان به اینفلوئنسرها، یک انتخاب ساده برای سرگرمی نیست؛ بلکه یک واکنش انطباقی به نیازهای روانی و شکاف‌های ساختاری عصر جدید است. نوجوان برای فرار از انزوا، نیازمند گروه همسالان و پاسخ به نیاز دیده شدن، به جایی پناه می‌برد که بیشترین هم‌پزایی را با او دارد.» با این اوصاف کارشناسان معتقدند مهم‌ترین راهکار برای والدین و مربیان این است که به جای مقابله با ممنوعیت در راستای ارتقا و آموزش «سواد رسانه‌ای» به نوجوانان گام بردارند، یعنی به نوجوان برای اینکه بفهمد محتوایی که می‌بیند، نه یک واقعیت محض، بلکه یک «سناریوی تبلیغاتی» برای کسب توجه و درآمد است، آموزش بدهند.

وزیر آموزش و پرورش در واکنش به شایعه مجازی بودن مدارس:

آغاز سال تحصیلی جدید به صورت حضوری است

بزرگ‌ترین موقعیت تربیتی توصیف کرد و گفت: «کسانی که وارد این تشکل می‌شوند، می‌توانند آینده‌ای درخشان در عرصه‌های علمی، فرهنگی و اجتماعی و انقلابی داشته باشند.»

او بر لزوم گسترش ضریب نفوذ این تشکل در تمامی مدارس متوسطه تأکید کرد و از اعضای آن خواست با رویکردی مسأله‌محور به موضوعات کلیدی کشور، از جمله ناترازی انرژی و فرهنگ صرفه‌جویی ورود کنند. در همین راستا، از اپلیکیشن «نیرومند» با هدف آموزش و فرهنگ‌سازی مدرنامی شد. کاظمی با بیان اینکه امروز میدان اصلی نبرد، رسانه است، خطاب به دانش‌آموزان عضو این اتحادیه گفت: «شما باید با تشکیل تیم‌های رسانه‌ای توانمند و تولید محتوای خلاقانه، در تبیین گفتمان انقلاب اسلامی و خنثی‌سازی توطئه‌های دشمن نقش‌آفرینی کنید.» وزیر آموزش و پرورش بر ضرورت هم‌فازی تشکل‌های دانش‌آموزی تأکید کرد و گفت: «دانش‌آموز تراز انقلاب باید در کنار تعهد دینی، در عرصه‌های علمی جهانی نیز سرآمد باشد؛ از این رو، تربیت نخبگان علمی و مدیریتی در مدارس استعداد‌های درخشان و باشگاه دانش‌پژوهان جوان، از مأموریت‌های مهم پیش روی اتحادیه است.»

● به توجه به اینکه تقریباً بیشتر سال تحصیلی گذشته به صورت مجازی برگزار شد، اولویت اصلی وزارتخانه برای سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ توسعه عدالت آموزشی و ارتقای کیفیت است

میلیون و ۷۹۰ هزار دانش‌آموز، تصمیمی شجاعانه بود که از بروز خسارت‌های گسترده به نظام آموزشی جلوگیری کرد؛ وزیر آموزش و پرورش، اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان را بهترین و

خاص با طراحی سه سناریوی مدرسه مجازی در شاد، مدرسه تلویزیونی و بسته‌های آموزشی آفلاین، گفت: «برگزاری آزمون‌های نهایی در بیش از ۵ هزار و ۶۰۰ حوزه امتحانی برای حدود یک

تحصیلی به صورت مجازی برگزار شد، اولویت اصلی وزارتخانه برای سال تحصیلی ۱۴۰۴-۱۴۰۵ را توسعه سال تحصیلی و ارتقای کیفیت اعلام کرد. او با اشاره به مدیریت آموزش در شرایط

مدیرکل امور مراقبتی و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی کشور خبر داد

اجرای طرح «دست‌های مهربان» در ۲۴ استان

گزارش خبری

سمیه افشین‌فر

گروه اجتماعی

مراکز نگهداری، پناهگاهی برای کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست محسوب می‌شوند تا آنها را از آسیب‌های خیابانی دور نگه دارند، اما چالش اصلی فراتر از تأمین خوراک و پوشاک است. کارشناسان براین باورند که کیفیت زندگی در این مراکز، نه با امکانات رفاهی، بلکه با میزان «پیوستگی عاطفی» و «امادگی برای ورود به اجتماع» سنجیده می‌شود؛ رویکردی که در نظام نوین مراقبتی، جایگزین رویکردهای سنتی حمایتی شده است. به همین دلیل در یک دهه، دو سال گذشته مسئولان سازمان بهزیستی تمرکز سیاست‌های خود در قبال این کودکان را به جای نگهداری در مراکز شبانه‌روزی به نگهداری در خانواده‌ها تغییر داده‌اند و سیاست خانواده محوری را به جای تمرکزمحوری در پیش گرفته‌اند. دکتر حمیدرضا الوند مدیرکل امور مراقبتی و توانمندسازی کودکان و نوجوانان سازمان بهزیستی کشور در گفت‌وگو با «ایران» با بیان اینکه سیاست‌های خانواده محور سازمان بهزیستی بر مبنای فرهنگ ملی و دینی ماست که با باورهای دورنی‌مان ستخیزت دارد، می‌گوید: «در گذشته وقتی کودکی پدر و مادرش را از دست می‌داد، غیرت و همبستگی خانوادگی اجازه نمی‌داد که این کودک از چارچوب خانواده خارج شود و خاله، عمو، دایی یا سایر بستگان از او حمایت می‌کردند. اما متأسفانه شرایط به نوعی رقم خورد که در نظام برنامه‌ریزی برای حمایت از این بچه‌ها برنامه‌ای تعریف کردیم که کم‌کم تبدیل به فرهنگ شد. بدین صورت که مراکز شبانه‌روزی خدمات خوبی دادند و جای پدر و مادر نشسته‌ند که این موضوع به جای تحکیم بنیان خانواده به تضعیف آن منجر شد و والدگری مسئول در نظام فرهنگی ملی ما در بخش خانواده و جامعه‌شناسی خانواده ضعیف شد.»

به نوعی رقم خورد که در نظام برنامه‌ریزی برای حمایت از این بچه‌ها برنامه‌ای تعریف کردیم که کم‌کم تبدیل به فرهنگ شد. بدین صورت که مراکز شبانه‌روزی خدمات خوبی دادند و جای پدر و مادر نشسته‌ند که این موضوع به جای تحکیم بنیان خانواده به تضعیف آن منجر شد و والدگری مسئول در نظام فرهنگی ملی ما در بخش خانواده و جامعه‌شناسی خانواده ضعیف شد.»

سیاست بهزیستی مؤسسه‌زایی است، نه مؤسسه‌زایی

الوند با بیان اینکه در یکی، دو سال گذشته ۷۰ درصد منابع و بودجه سازمان به برنامه‌های خانواده محور اختصاص پیدا کرده است، می‌گوید: «ما اعتبارات بخش مراقبت در خانواده را تحت عنوان کمک نگهداری در خانواده به پدر و مادر زیستی می‌دهیم. همچنین مدل مراکز روزانه هم در راستای برنامه خانواده‌محور طراحی شده تا از سپردن غیرضروری کودکان و نوجوانان به مراکز شبانه‌روزی پیشگیری کنیم تا کودکان بتوانند وارد سیستم مراقبت روزانه شوند و توسط تیم تخصصی مرکز (مسئول فنی، مدکار، روانشناس و مربی) خدمات تخصصی دریافت کنند و در پایان روز به آغوش خانواده برگردند.» به گفته الوند، این کار کمک می‌کند تا نقش والدگری مسئول در خانواده‌ها تقویت شود؛ موضوعی که در قانون مدنی، قانون حمایت از کودکان و نوجوانان

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

است با این تفاوت که فرزندان در پایان روز به آغوش خانواده برمی‌گردند. در بخش دوم، نیمی دیگر از اعتبار بر اساس مدیریت مورد، توسط مددکار، بر وضعیت کودک در خانواده نظارت می‌شود تا اطمینان حاصل شود خدماتی که ارائه شده از بین نمی‌رود. همچنین این بخش با مداخلات تخصصی تیم مدیریت مورد، به تقویت خانواده و آموزش مهارت‌های لازم به آنها کمک می‌کند. الوند با بیان اینکه سرانه نگهداری هر کودک در مراکز روزانه حدود ۲۰ میلیون تومان است که از سرانه مراکز نگهداری شبانه‌روزی کمتر است، می‌گوید: «ما به دنبال توسعه مراکز شبانه‌روزی نیستیم. مراکز روزانه کمک می‌کند تا کودکی که بر اساس حکم قضایی وارد سیستم ما می‌شود و به هردلیلی پدر یا مادر یا اولیای قهری صلاحیت نگهداری از او را از دست داده‌اند، توسط تیم مراقبت حرفه‌ای مورد حمایت قرار بگیرد. این تیم شامل مددکار، روان‌شناس، مربی علوم تربیتی و مسئول کارشناس فنی با همکاری بخش قضایی است که کمک می‌کنند یکی از این‌اعضای صاحب صلاحیت کودک را پیدا و با او مذاکره کنند و در حقیقت تمایل این فرد را به یک فرآیند عملیاتی تبدیل می‌کنند. آن فرد کودک را با حکم دادگاه به خانواده‌ای که صلاحیت قانونی دارد تحویل می‌دهد و از طریق مددکار حرفه‌ای بر وضعیت کودک نظارت می‌شود. کودک صبح تا ساعت ۵ بعدازظهر در مراکز روزانه به مدرسه می‌رود، خدمات تحصیلی، مشاوره و مهارت‌آموزی دریافت می‌کند و سپس به خانواده و نیز سرپرست خانواده خود برمی‌گردد. با این اقدام هم حمایت از خانواده را داریم و هم خدمات تخصصی و فنی تعلیم و تربیت و تخصصی ارائه می‌کنیم.»

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

از کودکان بی‌سرپرست به راه‌اندازی و حمایت از کودکان در واحدهای شبانه‌روزی و زنان و کودکان بی‌سرپرست (مضوبه سال ۱۳۷۱) برآن تأکید شده است که سرپرستان قانونی باید مسئولیت‌های خود را بپذیرند. او توضیح می‌دهد: «ما مراکز روزانه کودکان نداریم یعنی همه مراکز شبانه‌روزی بودند، با اینکه در بند ۴ ماده سه قانون حمایت از تأمین زنان و کودکان بی‌سرپرست مصوب سال ۱۳۷۱ به این مراکز اشاره شده بود، اما این قانون مغفول مانده بود، به همین دلیل در دولت چهاردهم کمک کردیم تا مراکز روزانه راه‌اندازی شوند. در آیین‌نامه اجرایی قانون آمده بود که «سازمان بهزیستی می‌تواند در راستای حمایت

● مدل مراکز روزانه در راستای برنامه خانوادهمحور طراحی شده تا از سپردن غیرضروری کودکان و نوجوانان به مراکز شبانه‌روزی پیشگیری کنیم تا بتوانند وارد سیستم مراقبت وارد شوند و توسط تیم مراقبت حرفه‌ای مورد حمایت قرار بگیرد. این تیم شامل مددکار، روان‌شناس، مربی علوم تربیتی و مسئول کارشناس فنی با همکاری بخش قضایی است که کمک می‌کنند یکی از این‌اعضای صاحب صلاحیت کودک را پیدا و با او مذاکره کنند و در حقیقت تمایل این فرد را به یک فرآیند عملیاتی تبدیل می‌کنند. آن فرد کودک را با حکم دادگاه به خانواده‌ای که صلاحیت قانونی دارد تحویل می‌دهد و از طریق مددکار حرفه‌ای بر وضعیت کودک نظارت می‌شود. کودک صبح تا ساعت ۵ بعدازظهر در مراکز روزانه به مدرسه می‌رود، خدمات تحصیلی، مشاوره و مهارت‌آموزی دریافت می‌کند و سپس به خانواده و نیز سرپرست خانواده خود برمی‌گردد. با این اقدام هم حمایت از خانواده را داریم و هم خدمات تخصصی و فنی تعلیم و تربیت و تخصصی ارائه می‌کنیم.»

● به توجه به اینکه تقریباً بیشتر سال تحصیلی گذشته به صورت مجازی برگزار شد، اولویت اصلی وزارتخانه برای سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ توسعه عدالت آموزشی و ارتقای کیفیت است

● به توجه به اینکه تقریباً بیشتر سال تحصیلی گذشته به صورت مجازی برگزار شد، اولویت اصلی وزارتخانه برای سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ توسعه عدالت آموزشی و ارتقای کیفیت است

● به توجه به اینکه تقریباً بیشتر سال تحصیلی گذشته به صورت مجازی برگزار شد، اولویت اصلی وزارتخانه برای سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ توسعه عدالت آموزشی و ارتقای کیفیت است

● به توجه به اینکه تقریباً بیشتر سال تحصیلی گذشته به صورت مجازی برگزار شد، اولویت اصلی وزارتخانه برای سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ توسعه عدالت آموزشی و ارتقای کیفیت است